

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
5.Bhar.303/2013/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2014. év március hó 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A lőfegyverrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Bf.276/2012/6. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott cselekményeit a 2012. évi C. törvény alapján 1 rb., a Btk. 325. § (1) bekezdés a/ pontjába ütköző lőfegyverrel visszaélés büntettének, 1 rb., a Btk. 339. § (1) és (2) bekezdés c/ pontjába ütköző garázdaság büntettének és 1 rb., a Btk. 371. § (1) és (2) bekezdés a/ pontjába ütköző rongálás vétségének minősíti és a próbaidő tartamát 1 (egy) évre **enyhíti**.

A vádlott a börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban felmerült 8.880 (nyolcezer-nyolcszáznyolcvan) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A Székesfehérvári Városi Bíróság a 2012. év július hó 4. napján kihirdetett 1.B.189/2011/19. számú ítéletében a vádlottat bűnösnek mondta ki garázdaság vétségében [1978. évi IV. törvény 271. § (1) bekezdés] és rongálás vétségében [1978. évi IV. törvény 324. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont], amiért őt 70 napi tétel, napi tételenként 2500 forint, összesen 175.000 forint pénzbüntetésre ítélte, egyben rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén történő átváltoztatásról is.

Ugyanakkor a vádlottat az ellene lőfegyverrel visszaélés büntette [1978. évi IV. törvény 263/A. § (1) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett az elsőfokú bíróság az eljárás során lefoglalt tárgyakról akként, hogy a vádlott légpuskáját elkobozta, míg a löszerek lefoglalását megszüntette és azokat a vádlottnak kiadta.

A bűnösnek kimondott vádlottat részben kötelezte a bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére, az engedély nélküli tartással elkövetett lőfegyverrel visszaélés büntette vonatkozásában felmentése miatt, bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása, valamint a garázdaság vonatkozásában a helyes jogi minősítés megállapítása és a büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést.

A Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2013. év március hó 12. napján kihirdetett Bf.276/2012/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottat bűnösnek mondta ki további 1 rendbeli lőfegyverrel visszaélés büntetében [1978. évi IV. törvény 263/A. § (1) bekezdés a) pont].

A vádlott köznyugalom elleni bűncselekményét 1 rendbeli garázdaság büntetének [1978. évi IV. törvény 271. § (1) bekezdés és (2) bekezdés c) pont] minősítette, egyben a vele szemben kiszabott börtönbüntetést 1 évre súlyosította, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

Kötelezte a vádlottat az első- és másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és védője részfelmentésért, és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2013. év július hó 18. napján kelt BF.680/2013/1. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta, az ügyben tárgyalást tűzött ki, melyen bizonyítást vett fel, amelynek eredményeként az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette. Ezt követően az elsőfokú bíróság ítéletét teljes terjedelmében felülbírált és az abban fellelt részbeni megalapozatlanságot a tényállás kiegészítése és módosítása útján orvosolta. A másodfokú bíróság mindezek alapján okszerű következtetést vont a vádlott bűnösségére, és törvényesen minősítette a vádlott magatartását lőfegyverrel visszaélés büntetéként is. E minősítésre tekintettel indokoltan változtatta meg a vádlott köznyugalom elleni bűncselekményének jogi minősítését és helyesen rögzítette, hogy a vádlott az elkövetéskori büntető anyagi jog szabályainak

megfelelően a Btk. 271. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés c) pontja szerint minősülő garázdaság büntettét valósította meg.

Mindezek alapján a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség akként foglalt állást, hogy a vádlottnak és védőjének a löfegyverrel visszaélés büntette, valamint a rongálás vétsége miatt emelt vád alóli részfelmentésre irányuló fellebbezése a harmadfokú eljárásban nem foghat helyt.

Az ügyészség a vádlottal szemben alkalmazott joghátrány nemét és mértékét is tettarányosnak és megfelelően individualizáltnak találta, és annak az álláspontjának is hangot adott, hogy a közbiztonság és köznyugalom elleni büntetteket, valamint vagyon elleni bűncselekményt elkövető vádlottat indokoltan nem részesítette előzetes mentesítésben a másodfokú bíróság.

Mindezek alapján a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A harmadfokú bíróság nyilvános ülésén a vádlott védője megalapozatlannak minősítette még a másodfokú bíróság által a bizonyítás eredményeként kiegészített történeti tényállást is, és arra irányította rá a Fővárosi Ítéltábla figyelmét, hogy álláspontja szerint a korábban eljáró bíróságok nem járták körül meggyugtatóan, hogy a vádlott valóban tisztában volt-e azzal, hogy a fegyvere csőtorkolati energiája meghaladta a 7,8 J értéket. Álláspontja szerint az sem lett kellően tisztázva, hogy a vádlott végezte el az átalakítást, és mivel a kétséget kizáróan nem bizonyított tényeket a Büntetőeljárás Törvényben rögzített sarkalatos alapelv szerint nem lehet a vádlott terhére értékelni, ezért úgy foglalt állást, hogy nem lehet megállapítani a löfegyverrel visszaélés büntettét, illetve ezzel okozati összefüggésben értelemszerűen a garázdaság minősített esetéért sem tartozik büntetőjogi felelősséggel a vádlott. Kifejtette továbbá, hogy álláspontja szerint a garázdaság és rongálás jelen esetben látszólagos alaki halmazatot alkotnak, ennél fogva - figyelemmel a specialitás elvére - kizárólag a garázdaság állapítható meg.

Összességében indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság a vádlottat mentse fel az ellene visszaélés löfegyverrel büntette miatt emelt vád alól, és amennyiben garázdaság vétségében és rongálás vétségében megállapíthatónak találja a vádlott bűnösségét, úgy vele szemben pénzbüntetést szabjon ki.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az írásban előterjesztett indítványát változatlanul fenntartotta azzal a kiegészítéssel, hogy a bűncselekmény harmadfokú elbírálásakor hatályban lévő - a vádlottra kedvezőbb elbírálást eredményező - 2012. évi C. törvényt alkalmazza, és ennek megfelelően minősítse át a vádlott bűncselekményeit, illetve az e törvényben foglaltak alapján szabja ki vele szemben a joghátrányt. A védői érveléssel szemben felhívta a Legfelsőbb Bíróság BK 93. számú állásfoglalását, amelynek értelmében a garázdaság büntette és a rongálás vétsége halmazatban megállapítható.

A vádlott nem élt az utolsó szó jogával.

A felülbírálat során a harmadfokú bíróság - a vádlott és a védő fellebbezése folytán - a Be. 387. § (1) bekezdésében meghatározott terjedelemben bírálta felül a másodfokú bíróság ítéletét, illetve az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást. Ennek során megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróságok a perrendi szabályokat maradéktalanul betartották.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat feltárta, egyenként értékelte, de nem észlelte atanú és az igazságügyi fegyverszakértő által előadottak között meglévő jelentős ellentmondásokat, amely a tényállásnak a Be. 351. § (2) bekezdés a) pontja szerinti megalapozatlanságát eredményezte.

Ezt észlelte a másodfokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék, amikor a Be. 363. § (2) bekezdés b) pontja alapján az ügyben tárgyalást tűzött ki és bizonyítás felvételével

- a tanú és a szakértő tárgyaláson történő ismételt meghallgatásával - ezt a megalapozatlanságot kiküszöbölte.

A másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a felvett bizonyítás eredményeként az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást módosította, egyben a vádlott tudattartalmára, mint jogi kategóriára vont következtetést a tényállásból kirekesztette. E körben jegyzi meg a harmadfokú bíróság, hogy az állandóan követett bírói gyakorlatnak és a Be.-ben is rögzítette ítéletszerkesztési elveknek megfelelően a vádlott elkövetéskori tudattartalmára vonatkozó megállapításoknak a helye mindenkor az ítélet jogi indokolásában van, figyelemmel arra, hogy éppen ez a tény a következtetési alap a bűnösségre, illetve annak különböző fokaira, és végső soron ez alapján lehet állást foglalni a vádlott büntetőjogi felelősségre vonhatóságának kérdésében is.

A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság által a fentiek szerint kiegészített, illetve módosított tényállást a saját eljárásában is irányadónak tekintette a Be. 388. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel. A másodfokú bíróság ítéletét a rendelkezésre álló iratok tartalma alapján - szem előtt tartva a Be. 388. § (2) bekezdésében írtakat - mindössze azzal egészítette ki, hogy a vádlott átalakított légpuskája a lőfegyverekről és lőszerokről szóló 2004. évi XXIV. törvény 2. § 16. pontjában foglalt értelmező rendelkezés szerint minősül lőfegyvernek.

A bizonyítékok értékelése körében a harmadfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság kiegészítése mellett eleget tett indokolási kötelezettségének. A Székesfehérvári Városi Bíróság az irányadó tényállásból helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére a köznyugalom és a vagyon elleni bűncselekményt illetően. Ugyanakkor a visszaélés lőfegyverrel büntette kapcsán a másodfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a vádlott biztonsági őrvégzettséggel, fegyvervizsgával rendelkezik, a fegyverhasználat szabályait ismeri, gépész végzettsége és lakatos foglalkozása mellett maga is beismerte, hogy a

légdugattyú cseréjét ő végezte el a fegyverben, azt másnak kölcsön nem adta. A légdugattyú rugón házi átalakítás, köszörülés jelei láthatóak voltak, és az igazságügyi fegyverszakértői véleményben foglaltak alapján azt is helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az nem származhatott kereskedelmi forgalomból.

Mindebből pedig helyes jogi következtetést vont le a Székesfehérvári Törvényszék a vádlott tudattartalmára, és helyesen állapította meg, hogy a vádlott tisztában volt az általa átalakított légfegyver immár lőfegyver minőségével, és azt engedély nélkül tartotta magánál.

A fentiek egyenes következményeként a garázdaság vétsége helyett annak minősített esete valósult meg.

Mindezek alapján a vádlottnak és védőjének a visszaélés lőfegyverrel büntette alóli felmentésre, egyebekben pedig enyhítésre irányuló fellebbezése a harmadfokú eljárásban nem vezetett eredményre.

A Székesfehérvári Törvényszék a másodfokú határozat kihirdetésekor hatályban volt anyagi jogszabályoknak megfelelően, törvényesen minősítette a vádlott bűncselekményeit azzal a kivétellel, hogy a rendelkező részben - nyilvánvaló elírási hiba következtében - a Btk. 273/A. § (1) bekezdés a) pontját hívta fel a visszaélés lőfegyverrel büntettséghez, jóllehet az helyesen a Btk. 263/A. § (1) bekezdés a) pontja. Ugyanilyen elírási hiba következtében jelölte meg az ítélet indokolása 6. oldalának 3. bekezdésében a garázdaság büntetettét a Btk. 275. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés c) pontja szerint minősülő cselekménynek, amely helyesen a Btk. 271. § (1) bekezdésében meghatározott deliktum.

A bűncselekmények jogerős (harmadfokú) elbírálásának időpontjában már hatályba lépett a 2012. évi C. törvény, ezért a Fővárosi Ítéltáblának állást kellett foglalnia abban a kérdésben, hogy a Btk. 2. §-ának rendelkezése szerint a bűncselekmények elkövetésekor hatályban volt, vagy az elbírálásakor hatályban lévő anyagi jogi rendelkezéseket alkalmazza, másként fogalmazva, össze kellett vetnie a két büntető jogszabályt abból a szempontból, hogy melyik eredményez kedvezőbb elbírálást a vádlott számára.

Ezen összehasonlítás eredményeként a harmadfokú bíróság azt a következtetést vonta le, hogy a 2012. évi C. törvény rendelkezései kedvezőbbek a vádlottra, különös figyelemmel arra, hogy az új Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap lehet, míg ez az elkövetéskori törvény értelmében legkorábban a büntetés háromnegyed részének kitöltése után képezhette vizsgálat tárgyát.

Ennek megfelelően a Fővárosi Ítéltábla a vádlott bűncselekményeit a 2012. évi C. törvény rendelkezéseinek megfelelően átminősítette akként, hogy a lőfegyverrel visszaélés büntettségéhez a Btk. 325. § (1) bekezdésének a) pontját, a garázdaság büntettségéhez Btk. 339. § (1) bekezdését és (2) bekezdés c) pontját, míg a rongálás vétségéhez a Btk. 371. § (1) bekezdését és (2) bekezdésének a) pontját hívta fel.

A büntetés kiszabása körében a másodfokú bíróság a vádlott javára szóló enyhítő és a terhére értékelendő súlyosító körülményeket helyesen és maradéktalanul vette számba, azokat valóságos súlyoknak megfelelően értékelte. A harmadfokú bíróság további enyhítő körülményként értékelte a másodfokú határozat kihirdetése óta eltelt újabb egy évet, amely a vádlotton kívüli okból következett be, ezért az értelemszerűen nem róható a terhére. A bűncselekmények elkövetése óta eltelt jelentős időmúlásra figyelemmel a harmadfokú bíróság lehetőséget látott a szabadságvesztés próbaidejének mérséklésére, ezért azt egy évre enyhítette.

A végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetés alkalmazása során a harmadfokú bíróság felhívta a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontját, a Btk. 81. § (1)-(3) bekezdéseit, a Btk. 82. § (2) bekezdés d) pontját, a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdésében írtakat.

A harmadfokú bíróság a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontjában írtak alapján rendelkezett

- a szabadságvesztés végrehajtásának esetén - arról, hogy a vádlott legkorábban mikor bocsátható feltételes szabadságra.

A lőfegyver elkobzására vonatkozó rendelkezés jogi alapjául a harmadfokú bíróság a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontját hívta fel.

Ezért a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét - a rendelkező részben írtak szerint, részben az időközben bekövetkezett jogszabályi változásokra is figyelemmel - a Be. 398. § (1) bekezdés alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 396. § (1) bekezdésének felhívásával helybenhagyta.

A harmadfokú bíróság a Be. 398. § (3) bekezdésében írtak alapján - figyelemmel a Be. 381. § (1) és (2) bekezdéseiben, valamint a Be. 385. §-ában írtakra - megállapította, hogy a harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli, mert a vádlott és védőjének fellebbezése eredményes volt.

Budapest, 2014. év március hó 5. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

Dr. Németh Nándor sk.
István sk.

előadó bíró

Dr. Magócsi

bíró

A Székesfehérvári Törvényszék Bf.276/2012/6. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.303/2013/8. számú ítéletében írt változtatással a 2014. év március hó 5. napján jogerőre emelkedett és - a szabadságvesztés kivételével -végrehajtható.

Budapest, 2014. év március hó 5. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Czibere Éva
tisztviselő